

[Energiministeren]

sere mulighederne og især miljøkredsløbet ganske nøje.

Med biogasaftalen har vi i bred enighed – alle partier i Folketinget minus Fremskridtspartiet – igangsat et udviklingsforløb, hvor de nødvendige investeringer vil blive foretaget i takt med den tekniske udvikling og den forøgede anvendelse af biomassen. Elværkerne er positivt og aktivt gået ind på tankegangen, og et første udkast til et egentligt handlingsprogram forelå allerede for flere måneder siden, som det også vil være forligspartierne bekendt.

Sammenfattende vil jeg gerne bekræfte, at regeringen fuldt ud har sympati og interesse for forslagsstillernes tanker. Når jeg alligevel må afvise forslaget, er det udelukkende ud fra hensynet til, at udviklingen får den rette start og retning. Vi skal sikre os, at vi alt i alt giver udviklingen en god og rigtig start.

Jeg kan ikke undlade at komme med et par bemærkninger specielt om Fremskridtspartiets rolle i denne sammenhæng, for regeringen havde gerne set, at Fremskridtspartiet allerede under forhandlingerne om biomasseaftalen havde udvist større interesse for at anvende allerede eksisterende ressourcer. Jeg synes, det ville have været passende, om partiet allerede på det tidspunkt havde vist vilje til et medansvar og ikke først i dag havde kastet sig ud i beslutningsforslaget om de endnu uprøvede energiafgrøder. Er Fremskridtspartiet kommet på bedre tanker om biomasseanvendelsen og biomasseaftalen, ser jeg selvfølgelig gerne, at partiet efterfølgende tilslutter sig den.

Med disse ord anbefaler regeringen, at beslutningsforslaget trods de positive intentioner forkastes i sin helhed.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Det var en meget flot tale, hr. minister. Jeg mangler en konklusion; jeg kan ikke forstå konklusionen. Jeg vil gerne bede ministeren ganske kort tænke over, om det var noget med den teknologiske hastighed, der var forkert. Det forstår jeg slet ikke. Forslaget er en hjælp til, at man lovligt og uden problemer kan begynde at se på den teknologi, der skal anvendes til disse nye varianter af biobrændstof. Jo hurtigere man får mulighed for det, jo hurtigere kan man se en komplementering af både biomasseaftalen og andre tiltag på dette områ-

de. Jeg forstod ikke helt konklusionen på ministerens indlæg; jeg vil gerne have den gentaget.

Henning Gjellerod (S):

Beslutningsforslaget om anvendelse af energiafgrøder som brændsel i energiforsyningen stillet af Venstre, Det Konservative Folkeparti og Fremskridtspartiet kan anskues både fra en positiv og en polemisk vinkel.

Den positive først: Det er glædeligt, at de tre partier åbenbart anerkender, at en reduktion af CO₂-emissionen er ønskelig. Specielt skal Fremskridtspartiet hilses velkommen i klubben af partier, der betragter anvendelsen af biomasse som en meget vigtigt del af fremtidens energiforsyning.

Det er ligeledes glædeligt at kunne læse i bemærkningerne til forslaget, at øget anvendelse af bioenergi vil medvirke til at strække de begrænsede fossile energimængder længere og vil kunne bidrage til at øge forsyningssikkerheden af biomasse til energisektoren. Heri er vi ganske enige. Det var jo netop det, der var baggrunden for biomasseaftalen af 14. juni sidste år.

Nu til den polemiske vinkel: Det er åbenbart meningen, at der skal gives grønt lys for, at landmændene til foråret kan tilså de ellers braklagte marker med korn, raps, ærter, pil eller elefantgræs, og det er åbenbart meningen, at kraftværkerne så skal pålægges at aftage disse afgrøder som brændsel her og nu. Som energiministeren allerede har været inde på, strider det mod princippet i biomasseaftalen om, at vi først skal anvende den store overskudsmængde af halm og flis fra landbruget og skovbruget og derefter begynde at indføre anvendelse af egentlige energiafgrøder.

Det er, som om den pointe i biomasseaftalen helt er nedtonet hos de tre partier bag beslutningsforslaget. Men derudover forpasses muligheden for at diskutere anvendelsen og udlægningen af brakjorden, efter at landbrugsministeren har fået udvirket, at braklægningen kan ske ved en permanent udlægning i stedet for en rullende etårig udlægning. Der er miljøgevinster at hente ved at braklægge i nærheden af vandløb, søer og fjorde. Disse gevinster fortabes, hvis vi uden videre fortsætter den intensive dyrkning. Vi skal her tænke på, at vandmiljøhandlingsplanens målsætning om en re-